

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4709

гр. София, 25.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **9693** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, вр.чл.144 и чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по молба от 22.01.2021г., подадена от адв.К. С. – процесуален представител на [фирма], ответник по касационната жалба, подадена от Агенцията за хората с увреждания, с искане за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските. Сочи се, че искането за присъждане на разноски за въззивната и касационната инстанция е направено в молба от 10.11.2020г., но съдът е пропуснал да се произнесе по въпроса.

Насрещната страна по искането, с оглед предоставената ѝ възможност, е депозирала становище по искането, в което намира искането за необосновано, тъй като решението е пълно и няма нужда от допълване. По отношение на претендираните разноски, направени пред софийски районен съд, намира, че правото е погасено, а правомощията за присъждането им не принадлежи на касационната инстанция. При условията на евентуалност е направено възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар като се моли той да бъде редуциран до минималния предвиден в Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно ал.4 на с.р. ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на

на срещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата.

Доколкото в АПК не е предвиден ред за присъждане на разноските по производството, на основание преpraщашата разпоредба на чл.144 следва да се приложат разпоредбите на ГПК. Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В настоящия случай решението, чието допълване се иска не подлежи на обжалване – чл.223 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Постановено е на 09.12.2020г. съответно молбата за допълването му следва да бъде депозирана по делото до 09.11.2021г. В конкретния случай молбата е подадена по пощата като видно от пощенското клеймо това е сторено на 06.01.2021г., т.е. в преклузивния срок по чл.248, ал.1 ГПК. Искането е направено от страна по делото, за която постановеният акт по делото е благоприятен, т.е. има право на разноски, предвид което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е частично основателно.

Производството пред Софийски районен съд е образувано по жалба на [фирма] срещу Наказателно постановление № 12/0023-3800/29.06.2018г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, с което на основание чл.54а от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ, обн. ДВ, бр.81 от 17 септември 2004г., отм. с § 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за хората с увреждания - ДВ, бр. 105 от 18 декември 2018г., в сила от 01.01.2019 г./, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл.35г, ал.1 ЗИХУ /отм./.

С Решение № 70904/03.04.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по НАХД № 11645/2018г. обжалваното наказателно постановление е отменено. Разноски не са присъдени, макар и такова право да е възникнало в полза на дружеството с оглед постановения резултат.

Така постановеното решение е оставено в сила с Решение № 7117/09.12.2020г., постановено по КНАХД № 9693/2020г. по описа на Административен съд София-град. В проведеното открито съдебно заседание по делото страните не са били представлявани.

По делото на 11.11.2020г. е постъпила молба от юрк.Б. – пълномощник на касатора, в която освен изразеното становище по спора е направено искане за присъждане на разноските по производството, както и е направено възражение за прекомерност на заплатения от ответната страна адвокатски хонорар като е направено искане за намаляването му до минимално предвидения.

На 13.11.2020г. по делото е постъпила молба от адв.С. – пълномощник на ответната страна, в която е също е направено искане за присъждане на разноските по производството като е приложен списък на разноските и договор за правна защита и съдействие от 02.11.2020г., по силата на който страната е заплатила на адв.С. 830 лева за осъществяване на процесуално представителство пред касационната инстанция. В приложения списък на разноските по чл.80 ГПК е отразено посоченото

възнаграждение по договора от 02.11.2020г., както и сумата в размер на 830 лева за заплатено адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция по договор за правна защита и съдействие от 18.11.2019г., приложен на л.24 по НАХД № 11645/2018г. по описа на СРС.

Предвид изхода на спора, на основание чл.143, ал.4 и чл.228 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро, ал.3 и ал.5 ЗАНН, за ответника е възникнало правото на разноски. То е своевременно упражнено, като присъждането им е поискано до приключване на устните състезания по делото /чл.81 ГПК, вр.чл.144 и чл.228 АПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН/. Заплатеното адвокатско възнаграждение по договора за правна защита и съдействие от 02.11.2020г. не е прекомерно, с оглед разпоредбата на чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед което възражението на ответната страна по искането е неоснователно.

Неоснователно обаче е искането на молителя за присъждане на разноските, направени в производството през въззивната инстанция.

Както се посочи по-горе, чл.63, ал.3 ЗАНН, предвижда, че в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата е нова, приета е с изменение на закона, обн. ДВ, бр.94/29.11.2020г. Откритото съдебно заседание по делото на въззивната инстанция, в което е даден ход на устните състезания, е проведено на 25.11.2019г., т.е. преди изменението на чл.63 ЗАНН и към който момент е липсвала процесуална възможност за присъждане на сторените разноски в това производство. Същите не могат да бъдат присъдени от настоящата инстанция предвид разпоредбата на чл.81 ГПК, вр. чл.144 АПК. Репарирането им следва да бъде осъществено чрез предявяване на иск по чл.1, ал.1 ЗОДОВ в производство по чл.203 и сл. АПК.

По изложените съображения и на основание чл.248, ал.3 ГПК, вр. чл.144 и чл.228 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София- град, IX-ти касационен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Решение № 7117/09.12.2020г., постановено по КНАХД № 9693/2020г. по описа на Административен съд София-град в частта за разноските, както следва:

„ОСЪЖДА Агенцията за хората с увреждания да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 830 /осемстотин и тридесет/ лева, представляваща разноски по производството.“.

Определението е окончателно и не подлежи на оспорване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: